

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Dionysii Carthvsiani, luculenta iuxta ac compendiaria
in Acta apostolorum exegesis siue commentaria**

Dionysius <Cartusianus>

Coloniæ, 1532

VD16 D 1926

Baruch (qui licet non sit in canone) habet capita. VI. Et agitur in eo de
verbis quæ legit captiuis in Babilone, de prænunciatione reditus populi
Israel, & eorum quæ futura erunt temporibus vltimis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38702

D. DIONY. A RICK. CAR.
lentio salutare dei. Bonum est viro cum portauerit iu-
gum ab adolescentia sua. Sedebit solitarius & tacebit
quia leuabit se super se. Ponet in puluere os suum, si
forte sit spes. Dabit percucienti se maxillam, satu-
rabitur obprobris. Quia non repellit in sempiternū
dominus, quia & si abiicit, miserebitur secundum mul-
titudinem misericordiarū suarum. Quis est iste qui di-
xit ut fieret, domino non iubente? Scrutemur vias
nostras, & queramus & reuertamur ad dominum.
Leuemus corda nostra cum manibus ad dominum in-
los. Nos inique egimus, & te ad iracundiam prouoca-
vimus, ideo tu inexorabilis es. Opposuisti nube-
tibi, ne transeat oratio. Oculus meus depredatus est a-
nimam meam. &c. Inundauerunt aquæ sup caput me-
um. Ne auertas aurē tuā a singultu meo. Cap. 4.

Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color op-
timus. Qui nutriebantur in crocenis, amplexati sunt
stercora. Manus mulierum misericordium, coixerunt
filios suos. Facti sunt cibus earum. Spiritus oris
nostrī Christus dominus, captus est in peccatis nostris
cui diximus in umbra tua viuemus in gentibus.

¶ Ex oratione Hieremias. Recordare domine quid ac-
ciderit nobis, intuere & respice obprobrium nostrum.
Defecit gaudium cordis nostri, versus est in lugitu cho-
rus noster. Vnde nobis quia peccauimus. Propterea
moeustum factum est cor nostrum, ideo cōtenebrati sunt
oculi nostri. Quare ergo in perpetuū obliuisceris no-
stri, derelinquis nos in longitudine dierū? Cōuerte nos
dñe ad te & cōuertemur, inouades n̄os sicut a principio

¶ Baruch (qui licet non sit in cano-
ne) habet capita. VI. Et agitur in eo
de verbis quæ legit captiuis in Babi-
lone, de prænunciatione reditus po-
puli Israel, & eorum quæ futurae-
runt temporibus ultimis.

¶ Caput. I.

R.
ritiu
cebit
im, si
satu
ternū
n mul
qui di
r vias
m.
a inç
ouca
nubē
est a
t me
or op
i sunt
erunt
s oris
ostris
id ac
rum.
ū cho
terea
sunt
s no
e nos
cipio
NO-
ne o
abi-
s po
ae.

D E P I T O M. E X B A R.

D Omino deo nostro iusticia, nobis autem confu
cio faciei nostræ, sicut est dies hæc, &c.

¶ Cap. 2.

¶ Facti sumus subtils & non supra, quia peccauimus do
mino deo nostro, & non obediuiimus ei. Auertatur do
mine ira tua, quia derelicti sumus pauci. Exaudi domi
ne & educ nos propter te, & da nobis inuenire gratiam.
Non mortui qui sunt in inferno, quorum spiritus acce
ptus est a visceribus eorum, dabunt honorem domino
sed anima quæ tristis est super magnitudine mali, &
incedit curua & infirma, & oculi deficientes, & anima
esuriens dat gloriam & iusticiam tibi domino. Feci
sti in nobis domine deus noster secundum omnem be
nignitatem tuam, & secundum omnem miserationem
tuam illam magnam. Dabo eis cor & intelligent, &
aures & audient, & laudabunt me.

¶ Cap. 3.

¶ Et nunc domine deus Israel anima in angustijs & spi
titus anxius clamat ad te. Audi domine & miserere, q[uod]a
deus misericors es. Domine omnipotens deus Israel au
di nunc orationem mortuorum tuorum. Propter hoc
dedisti timorem tuum in cordibus nostris, ut inuocem
us te & laudemus nomen tuum. Audi Israel man
data vitae, auribus percipe ut scias viam prudentiae, &c.
Dereliquisti fontem sapientiae. Nam si in via dei ambu
lasses, habitasses utique in pace super terram. Disce v
bi sit sapientia, vbi sit virtus, vbi sit intellectus, ut sci
as vbi sit longitudo vita, vbi sit lumen oculorum &
pax. Quis inuenit locum eius (scilicet sapientiae) aut
quis intravit in thesauros eius? Vbi sunt principes gen
tium, & qui dominantur super bestias terræ. Qui in
auibus caeli ludunt, qui argentum thesaurizant & aug
mentum confidunt homines, & non est finis acquisitionis
eorum. Exterminati sunt, & ad inferos descendunt,
& alii in loco eorum surrexerunt, viam autem discipli
nae ignorauerunt. Viam disciplinae ignorauerunt, ne
que intellexerunt semitam eius. Filii quoque Agar, q[ui] exigit
unt prudentiam de terra est, viam sapientiae nescierunt

D. B I O N Y. A R I C K. C A R T.
O Israel quam magna est domus dei, & ingens loc^o pos-
sessionis eius. Magnus & non habens finem. Excelsus
& immensus. Ibi fuerunt gygantes nominati, illi qui
ab initio fuerunt statura magna, scientes bellum.
Non hos elegit dominus, neque viam disciplinæ inue-
nerunt propterea perierunt. Et quia non habuerunt
sapientiam interierunt propter suam insipientiam.
Quis ascendit in cælum & accepit eam, & deduxit eam
de nubibus? &c. Non est qui possit scire vias eius. Sed
lx autem lumen dederunt in custodis suis & latara
sunt. Vocatae sunt, & dixerunt, assumus. Et luxerit
ei cum iocunditate. Qui fecit stellas hic est deus no-
strer, & non estimabitur alius ab illo. Hic adiuuenit o-
mnem viam disciplinæ, & tradidit illam Iacob pueru-
su, & Israel dilectio suo. Post haec in terris visus est
& cum hominibus conuersatus est,

¶ Cap. 4.

¶ Hie liber mandatorum dei, & lex quæ est in æternū.
Omnes qui tenent eam peruenient ad vitam, qui autē
derelinquent eam ad mortem. Conuertere & appre-
hende eam, ambula per viam ad splendorem eius. Bea-
ti sumus, quoniam quæ deo placita sunt, manifesta sunt
nobis. Animæquior est popule dei. Exacerbastis enī
qui fecit vos deum æternum. Animæquiores estote si
in clamate ad dominum, & eripiet vos de manu prin-
cipum inimicorum. Filii patienter sustinete iramq;
superuenit vobis, q; enim induxit vobis mala, ipse tur-
sus adducet vobis sempiternam iocunditatem cum ve-
stra salute. Circumspice ad orientem & vide iocundi-
tatem a deo tibi venientem.

¶ Cap. 5.

¶ Exurge & sta in excuso. Constituit enim deus ha-
miliare omnem montem excelsum, & rupes penitus, &
conualles replere in æqualitatem terræ, vt ambulet Is-
rael diligenter in honorem dei.

¶ Ezechiel continet Cap. XLVIII
Et agitur in eo de visionibus ipsius